

คำถามที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา

กาญจนา ปรามพาด

บทความนี้เกี่ยวข้องกับคำถามที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา ในตอนแรกจะกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนการสอนภาษาแบบต่าง ๆ กับลักษณะของคำถามที่ใช้ในกิจกรรม ตอนที่สองจะกล่าวถึงลักษณะต่าง ๆ ของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งได้แก่ แนวความคิด ลักษณะของการสอน รูปแบบ ขั้นตอนในการสอน ลักษณะของสื่อที่ใช้สอน ลักษณะของกิจกรรม เทคนิคการสอน และไวยากรณ์สำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตอนสุดท้ายจะกล่าวถึงประเภทของคำถามที่ใช้ในการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายซึ่งได้แก่คำถามที่ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษา คำถามที่เน้นความคิดความเข้าใจ และคำถามที่ใช้ในการสอนวิชาเนื้อหา

ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนการสอนภาษาแบบต่าง ๆ กับลักษณะของคำถามที่ใช้ในกิจกรรม

ลักษณะของคำถามที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาขึ้นอยู่กับแนวความคิดในการเรียนการสอนภาษา ครูสอนภาษาได้ทดลองใช้วิธีการสอนต่าง ๆ และพยายามปรับปรุงวิธีการเหล่านั้นมาจนเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมายในปัจจุบัน วิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การสอนกฎไวยากรณ์และการแปล (Grammar-Translation Method) กลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลจากการสอนภาษาละตินเพราะฉะนั้นกิจกรรมการเรียนภาษามุ่งที่การแปลและการเข้าใจกฎไวยากรณ์ของภาษาที่สอง ลักษณะของคำถามที่ใช้จึงเป็นคำถามเกี่ยวกับกฎไวยากรณ์ และแปลจากภาษาที่หนึ่งไปเป็นภาษาที่สอง หรือในทางกลับกันแปลจากภาษาที่สองมาเป็นภาษาแรก วิธีการเรียนการสอนอีกแบบคือการสอนที่เน้นการฟัง การพูด (The Direct Method) วิธีการของกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับการฝึกฟังแล้วจึงหัดพูด การอ่านและการเขียนจะเกิดขึ้นหลังจากได้ทักษะการฟังการพูดแล้ว ซึ่งอาจกินเวลานานเป็นเดือนและปี การสอนแบบนี้จะไม่ให้ใช้ภาษาแม่เลย คำถามที่ใช้ในกิจกรรมก็มุ่งที่การฟังและพูดเป็นส่วนใหญ่ ต่อมานักสอนภาษาให้ความสำคัญกับการอ่านจึงเกิดเป็นวิธีการที่เน้นการอ่าน (The Reading Method) ซึ่งอยู่ในช่วงปี 1929 คำถามที่ใช้เป็นคำถามที่ถามความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สอง สมัยต่อมาในช่วงปี 1940 เป็นช่วงที่นักภาษาศาสตร์กลุ่มโครงสร้างมีอิทธิพลต่อการสอนภาษา การสอนภาษาจึงเป็นแบบเน้นโครงสร้าง (Structural Approach) คำถามที่ใช้จึงเน้นการฝึกฝนโครงสร้างของประโยคต่าง ๆ ตามไปด้วย ในช่วงปี 1950-1965 การสอนภาษาให้ความสำคัญกับการสนทนาจึงเน้นการออกเสียงที่ถูกต้องและท่องจำบทสนทนาแบบนกแก้วนกขุนทอง วิธีการสอนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ช่วย เช่นเทปรูปภาพ เป็นการเรียนการสอนแบบ Audio-Lingual Method

ต่อมา Gouin ให้ความสำคัญกับสถานการณ์ในการใช้ กิจกรรมการเรียนภาษาก็เน้นสถานการณ์ เช่นสามารถใช้ภาษาที่ตลาด ที่โรงเรียนได้ เป็นต้น เป็นวิธีการที่เรียกว่า Situational Method คำถามที่ใช้เน้นการใช้

ภาษาในสถานการณ์ ในสมัยปัจจุบันให้ความสำคัญกับการสื่อสารจึงเกิดเป็นวิธีการเรียนการสอนแบบ Communicative Approach กิจกรรมและคำถามที่ใช้จะเน้นที่ความหมาย สถานการณ์ และผู้ใช้ วิธีการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับแนวความคิดการสอนภาษาแบบนี้ได้แก่วิธี Total Physical Response ของ Asher ซึ่งเป็นวิธีการที่เน้นการเรียนแบบมีการสนองตอบ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการใช้ท่าทางและส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย อีกวิธีหนึ่งคือวิธี Suggestopedia ของ Lozanov วิธีการนี้จะเน้นที่กิจกรรมคลายความเครียดของผู้เรียนโดยเชื่อว่าถ้าผู้เรียนไม่เครียดหรือระวังตัวว่าจะพูดผิดในขณะที่เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้เร็วขึ้นและสื่อความหมายได้ นอกจากนี้ก็มีวิธีการที่เรียกว่า Silent Way ของ Gattegno ซึ่งเน้นความสามารถในการใช้ความคิดและความเข้าใจ กิจกรรมทางภาษาจึงเป็นแบบการแก้ปัญหา (problem-solving) Curran พยายามจะให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามความเป็นจริงและเรียนภาษาจากเจ้าของภาษา จึงเสนอวิธีการที่เรียกว่า Community Language Learning ต่อมา Finocchiaro และ Brunfit ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาได้ถูกในสถานการณ์จึงเสนอวิธีการที่เรียกว่า Functional-Notional Approach ส่วน Krashen และ Terrell เสนอวิธีการที่เรียกว่าเป็นการเรียนภาษาตามธรรมชาติ (Natural Approach) โดยกิจกรรมทางภาษาจะเน้นที่ความหมาย ลดความเครียดของผู้เรียน และใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ วิธีการนี้มุ่งให้ผู้เรียนสื่อสารได้คล้ายกับการเรียนรู้ภาษาแรก สำหรับแนวความคิดการเรียนภาษาเพื่อสื่อความหมายจะกล่าวถึงในตอนต่อไป

ลักษณะต่างๆ ของการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ก. แนวความคิด

การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเกิดจากแนวความคิดของนักวิจัยทางภาษานานหลายท่าน เช่น Hymes, Halliday, Widdowson, Krashen, Canale, Swain และ Savignon Hymes (1974) เป็นผู้ซึ่งชี้ให้เห็นว่าภาษาจะแยกออกจากผู้ใช้ภาษาและสถานการณ์ในการใช้ภาษาไม่ได้ การสอนภาษาจึงต้องคำนึงถึงตัวแปรอื่น ๆ ด้วย Halliday และ Hasan (1976) เสนอความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิดของผู้ใช้ภาษา ส่วน Widdowson (1978, 1983) เสนอว่าภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนต่างจากลักษณะของภาษาที่นักภาษาศาสตร์วิเคราะห์ และลักษณะของภาษาที่นำมาใช้สอนต้องเป็นภาษาที่ใช้จริงและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษา Krashen (1981) เสนอว่าผู้เรียนจะเรียนภาษาได้ดีถ้าสิ่งที่สอนเป็นสิ่งที่เน้นที่ความหมาย ผู้เรียนเข้าใจได้และไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและเครียดในขณะที่เรียน ส่วน Canale และ Swain (1980) เสนอว่าผู้เรียนสามารถสื่อความหมายได้ถ้ามีความรู้ในเรื่องไวยากรณ์ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาได้ถูกสถานการณ์และกลวิธีในการสื่อสาร

ข. ลักษณะของการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร

Savignon (1983) เสนอว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีลักษณะดังนี้ คือ

1. เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนแสดงออกทั้งในการส่งและรับสาร
2. เป็นการสื่อสารทั้งทางด้านการอ่าน เขียน ฟัง พูด หรือใช้สัญลักษณ์อื่น ๆ
3. เป็นการใช้ภาษาในสถานการณ์โดยที่ผู้ใช้เลือกรูปภาษาและสำนวนที่ถูกต้องและเหมาะสม
4. ความสามารถและการแสดงออกมีความสำคัญเท่ากัน

5. ระดับความสามารถใช้ภาษาขึ้นอยู่กับแต่ละสถานการณ์ ไม่มีเกณฑ์ที่กำหนดแน่นอนเพียงเกณฑ์เดียว

ค. รูปแบบของการสื่อสาร

Burt และ Dulay (1983) เสนอว่ารูปแบบของการสื่อสารอาจมองได้ 3 ลักษณะ คือ

1. การสื่อสารแบบไม่มีการโต้ตอบ (one-way) เช่นการดูภาพยนตร์และการอ่านหนังสือ
2. การสื่อสารแบบใช้ท่าทางโต้ตอบ (partial two-way) เช่นการตอบคำถามโดยใช้การพยักหน้า
3. การสื่อสารแบบโต้ตอบด้วยคำพูด (full two-way) เช่นการพูดสนทนากับชาวต่างประเทศ

ผู้เรียนภาษาแต่ละคนอาจมีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาโดยผ่านรูปแบบของการสื่อสารข้างต้นในเวลา

ต่างกัน

ง. ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Brumfit (1980) กล่าวว่าขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผิดจากการสอนแบบเดิมที่เน้นการฟังการพูด ดังแสดงไว้ในตารางข้างล่างนี้

	แบบเดิม	แบบสื่อความหมาย
ขั้นที่ 1	เสนอรูปแบบของภาษา	ผู้เรียนสื่อความหมายโดยอาศัยสื่อการเรียนการสอนช่วย
ขั้นที่ 2	ฝึกรูปแบบที่ผู้สอนแสดงในขั้นที่ 1	ผู้สอนเลือกสอนรูปแบบของภาษาที่จำเป็นในการสื่อความหมาย
ขั้นที่ 3	ฝึกรูปแบบในสถานการณ์	ฝึกรูปแบบที่ทำให้การสื่อความหมายไม่ประสบผล

จ. ลักษณะของสื่อที่ใช้สอน

Burt และ Dulay (1983) เสนอว่าสื่อและภาษาที่ใช้สอนควรมีลักษณะดังนี้

1. เน้นที่ความหมายและใกล้ตัวผู้เรียน
2. ไม่มุ่งสอนรูปแบบของภาษารูปแบบใดโดยเฉพาะ และควรเป็นข้อความที่สมบูรณ์และผู้เรียนเห็นประโยชน์
3. เป็นสื่อที่ไม่ยากและง่ายจนเกินไป ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้
4. เป็นสื่อที่ส่งเสริมกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมหมู่

ฉ. ลักษณะของกิจกรรมที่ใช้

Morrow (1981) เสนอว่ากิจกรรมที่ใช้ควรมีลักษณะดังนี้

1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนว่าผู้เรียนเรียนภาษาไปเพื่ออะไร
2. เน้นความเข้าใจเรื่องทั้งหมดมากกว่าความสามารถในการแยกวิเคราะห์รายละเอียด
3. เน้นกระบวนการในการเรียนเท่ากับรูปแบบของภาษา กระบวนการในการเรียนคลุมถึงกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้ส่งและผู้รับสารแลกเปลี่ยนข้อมูล เลือกลงและประเมินข้อมูล
4. ให้ผู้เรียนลงมือทำด้วยตนเอง

5. ไม่ถือว่าข้อผิดพลาดเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเพราะข้อผิดพลาดบางอย่างเป็นเครื่องแสดงว่าผู้เรียนกำลังทดลองใช้ภาษา

ช. เทคนิคในการสอน

Dulay, Burt และ Krashen (1982) เสนอแนะเทคนิคการสอนไว้ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด
2. ในระยะเริ่มต้นของการสอนไม่ควรบังคับให้ผู้เรียนพูดอย่างไม่พร้อม
3. ใช้อุปกรณ์และสื่อช่วยสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น
4. คิดวิธีที่ทำให้ผู้เรียนไม่เครียด
5. สำหรับนักเรียนที่เป็นผู้ใหญ่ ควรมีแบบฝึกหัดเกี่ยวกับไวยากรณ์ให้ทำบ้าง
6. ศึกษาความสนใจของผู้เรียนและแทรกความสนใจนั้นไว้ในบทเรียน
7. สร้างบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนไม่อายเวลาทำผิด
8. ถ้าสอนการสนทนา ควรสอนประโยคที่จะนำไปใช้ได้
9. ให้เข้าใจว่าผู้เรียนไม่สามารถเรียนรูปแบบต่างๆ ของภาษาได้พร้อมกัน บางรูปแบบผู้เรียนสามารถใช้ได้ก่อนรูปแบบอื่น
10. เวลาสอนไม่ควรใช้ภาษาแรกเป็นเทคนิคในการสอน

ซ. ไวยากรณ์สำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Oller (1983) เสนอว่าไวยากรณ์ในการเรียนการสอนต่างจากไวยากรณ์ที่นักภาษาศาสตร์วิเคราะห์ เพราะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นนอกเหนือจากตัวภาษาคำวย ไวยากรณ์ในการเรียนการสอนควรอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวภาษาและประสบการณ์ของผู้เรียน และเสนอว่าความคิดนี้สอดคล้องกับความเห็นของ Krashen (1981) ที่กล่าวว่าข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนพบไม่มีความหมายอะไร ข้อมูลทางภาษาจะมีความหมายกับตัวผู้เรียนเมื่อผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ และการที่ผู้เรียนจะเข้าใจได้ ข้อมูลนั้นต้องเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน เพราะฉะนั้นการสอนไวยากรณ์โดยไม่คำนึงถึงประสบการณ์ การใช้ภาษาของผู้เรียนจึงไม่เหมาะสมและผู้เรียนก็ไม่สามารถใช้ไวยากรณ์นั้นได้ถูกต้อง Finocchiaro และ Brumfit (1983: 73) เสนอว่าการสอนไวยากรณ์จะสอนโดยไม่ให้บริบทไม่ได้ ผู้สอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นด้วยเช่น สถานการณ์ในการใช้ หัวข้อที่ใช้ ผู้ใช้ และโอกาสที่ใช้ ดังที่แสดงไว้ในตารางข้างล่างนี้

Unit	Function (s)	People	Situation Setting	Topic	Communicative Expressions and/or Exponents
II	- Receiving visitors from abroad	- Relatives arriving	- Airport (past the customs area)	- The trip	- Where can (We) ... change ...?
	- Greetings	- Friends and relatives meeting	- Bank at airport	- The need to change money	- What is the rate of exchange?
	- Introductions etc.	etc.	etc.	etc.	- What do you want to change, money or traveller's checks? etc.

ประเภทของคำถามที่ใช้ในการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย

Krashen และ Terrell (1983) เสนอประเภทของคำถามที่ใช้ในการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายไว้ดังนี้

ก. คำถามที่ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษา

ข. คำถามที่เน้นความคิดความเข้าใจ

ค. คำถามที่ใช้ในการสอนวิชาเนื้อหา

ก. คำถามที่ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษา เป็นคำถามที่ผู้สอนใช้เพื่อให้ผู้เรียนชอบเรียนภาษา และผ่อนคลายความเครียดของผู้เรียน เป็นคำถามที่ใช้ได้ในช่วงต่าง ๆ ของการเรียนภาษา Krashen และ Terrell (1983) เสนอระยะต่าง ๆ ของการเรียนภาษาไว้ 3 ระยะคือ ระยะเริ่มแรก ระยะที่สอง และระยะสุดท้าย ระยะเริ่มแรกเป็นช่วงที่ผู้เรียนภาษาไม่จำเป็นต้องพูด ระยะที่สองผู้เรียนเริ่มพูดบ้าง และระยะสุดท้ายเป็นช่วงที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้ เทคนิคของคำถามที่ใช้ในระยะเริ่มแรกมักใช้คำถามซ้ำ ๆ ต้องการคำตอบจากท่าทางหรือคำตอบเพียงคำเดียว นอกจากการใช้ Total Physical Response ของ Asher ผู้สอนอาจตั้งคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับตัวผู้เรียนและสิ่งใกล้ตัวเช่น

Answer with names : What is your name?

Who is wearing a blue shirt?

ในระยะที่สองลักษณะของคำถามจะเป็นแบบถาม-ตอบ เลือกลง หรือตอบแบบสั้น ๆ ความซับซ้อนของการตั้งคำถามขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ตัวอย่างเช่น

Yes-No Questions : Is the boy fat?

Is it small?

Either-or Questions : Is this a dog or a cat?

Is this man tall or short?

Simple/two word answers : Is the man old or young?

What is he wearing?

Is it in the desk or on the table?

นอกจากนี้เทคนิคการถามคำถามอาจอยู่ในรูปของการใช้แผนภูมิ ตาราง ภาพโฆษณาต่าง ๆ มาเป็นเครื่องช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากตอบ เช่นการให้จัดลำดับงานอดิเรกที่ชอบ

Preference ranking :

My favorite hobby is _____ reading novels

_____ cooking

_____ playing badminton

_____ swimming

Tasks and series Krashen และ Terrell (1983 : 110) เสนอว่าให้รูปภาพต่อไปนี้ให้นักเรียนดูและตั้งคำถามเหล่านี้เพื่อช่วยให้นักเรียนเล่าเรื่องได้

คำถามที่ถามได้แก่

What is this young woman doing in picture one ?

Where is she ?

What time of day shall we say it is ?

Do you want to give her a name ?

How old is she ?

What does she do in picture two ?

What does she do in picture three ?

Why ?

etc.

Charts, Graphs and Maps

ผู้สอนอาจนำตารางจากหนังสือพิมพ์ นิตยสารและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ มาให้นักเรียนดูและตั้งคำถามเกี่ยวกับ ตารางนั้น ๆ

RESTAURANTS	ADDRESS	TEL.	DISCOTHEQUES & NIGHTCLUBS & SKATING RINKS	
ARABIC			Orchid Lodge Hotel	
Mumtaz Restaurant	Next to Queen Pattaya		Pattaya Resort Hotel	418-104-5
Layla Restaurant	South Pattaya	419-630	Disco Duck	North Pattaya Road
CHINESE			Mai Kai Supper Club	Tropicana Hotel
Cliff-top Seafood Pavillion	Asia Pattaya Hotel	418-602-6		Beach Rd
Food Fair	South Pattaya	418-813	Neptune Discotheque	Asia Pattaya Hotel
Hide Away Seafood	Royal Garden Hotel	418-126-7		Cliff Road
Oriental Food Market	Grand Palace Hotel	418-541	Penelop's	Inside Ocean View Hotel
P.K. Restaurant	173 Beach Rd.	419-217	Playboy Disco Club	Diamond Beach Hotel
Talay Tong Restaurant	Ocean View Hotel	418-084	Sea Horse Disco Club	Tropicana Hotel
ENGLISH			Simon Super Disco	South Pattaya
Dolf Riks	279 South Pattaya	418-269	Space Roller Skate	Sea View Hotel
	(Behind Pattaya Bowl)		Studio 44 Discotheque	237 South Pattaya
Trade Winds Restaurant	Regent Marina Hotel	419-586	Tahiti Nightclub	Seaview Hotel
Pizza King	Beach Rd, near Soi 3		Triangle Discotheque	Alcazar Complex
	South Pattaya Village		MASSAGE PARLOURS	
Pizza Hut	beside Marina Hotel	418-126-7	Sabailand	102/1 Moo 9, Soi 3
Red Baron	Royal Garden Resort			Pattaya 2nd Road
	Orchid Lodge Hotel		V.I.P. Massage	Diamond Beach Hotel
JAPANESE				South Pattaya
Akomon	North Pattaya	419-598	SHOWS	
Yamato	219/49 Soi Samarn Mitr		Alcazar Cobaret	78/14 Pattaya 2nd Road
	Soi before Post Office		Simon Super Disco	South Pattaya
FRENCH			(Arabic Dance)	
Chez Jean	Soi Chaiyasit, Opp.		Tiffany's Show	Pattaya 2nd Road, next
	Pattaya Post Office			to Palm Garden Hotel
Pepper Mill	South Pattaya Beach Rd.	418-248	Variety Show	Nong Nooch Village
Maris Stella Supper Club	Woing Amat Hotel			Sukhumvit Rd, opp. km 163
The Orient Express	Nipa Lodge Hotel			

ครูอาจตั้งคำถามข้างล่างนี้ให้นักเรียนนำข้อมูลจากตารางมาตอบ เช่น

If you want to try Japanese food, which number would you call ?

If your friends are staying at a hotel near South Pattaya and want to go dancing, where could they go ?

Where could you have an Arabic dinner ?

Developing Speech for Particular Situations

คำถามอาจใช้ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งก็ได้ Krashen และ Terrell (1983:116) ยกตัวอย่างการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้เกิดการพูดในสถานการณ์เช่น

Your washing machine is broken. You called the repair service two days ago and they made an appointment with you for today at 11 a.m. You have waited all morning and no one has shown up. What will you do ?

Advertisements

การตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อความในโฆษณาเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนตอบคำถาม โดยใช้ความเข้าใจ เช่น

Paradise Discovered

BANGKOK SALES OFFICE: 4th floor,
Air France Bldg, 3 PATPONG Rd. BKK.
Telex 87654 WOL Tel. 236-9283-7

Pansea Boutique
Thai chic... Fashions, Knick Knacks & Novelties

*Look smart in Phuket.
Comfortable cottons in
island colours and styles.
Take home a handcrafted
souvenir.*

the Pansea
Boutique Gift Shop

PANSEA BOUTIQUE GIFT SHOP
Rassada Rd, Phuket Thailand Telex: 69522 Tel: (076) 211-856

Where could you make a reservation if you are interested in Paradise Discovered?

What can tourists buy at the boutique?

Which sport is popular in this advertisement?

ค. คำถามที่ใช้ในการสอนวิชาเนื้อหา White (1981) กล่าวว่าคำถามที่สามารถนำมาถามในการสอนวิชาเนื้อหา แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. คำถามเกี่ยวกับข้อมูลที่ปรากฏ
2. คำถามเกี่ยวกับความเข้าใจ
3. คำถามเกี่ยวกับความรู้สึกรักนึกคิด

คำถามเกี่ยวกับข้อมูลได้แก่คำถามที่สามารถหาคำตอบได้เลยจากเรื่อง มักเป็นคำถามที่ใช้ทักษะการเลือกหาคำตอบ (scanning) เช่น

Find the highest and lowest voter turnouts of the 1986 general election.

Who received the largest number of votes in the last election ?

สำหรับคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจ Johnson (1982) เสนอว่าอาจตั้งคำถามเกี่ยวกับใจความหลัก ชื่อเรื่อง เจตนาของผู้เขียน หรือความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง เช่น

What is the text about ?

What is the main point in paragraph 1 ?

What is the writer's purpose ?

What is the writer about to say ?

How is the passage organized ?

ส่วนคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดเป็นการถามความคิดเห็นของผู้เรียน เช่น

In your opinion who should be the Prime Minister ?

Which political party should form the government ? Why ?

ตัวอย่างของคำถามประเภทต่าง ๆ ที่ยกมาข้างต้น เป็นคำถามที่เกิดจากแนวการสอนภาษาแบบต่าง ๆ ที่วิวัฒนาการมาเป็นการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย การเลือกใช้คำถามประเภทใดขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมที่ใช้ ซึ่งผู้สอนต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการเรียน ประสบการณ์ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียนด้วย คำถามจะมีความหมายในการเรียนการสอนต่อเมื่อคำถามเหล่านั้นช่วยให้ผู้สอนบรรลุวัตถุประสงค์ในการสอนได้คือ ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษา เกิดการเรียนรู้และสามารถนำภาษาไปใช้ได้มากที่สุด

References

- Brumfit, C. 1980. *Problems and principles in English teaching*. Oxford : Pergamon Press.
- Burt, M.K. and H.C. Dulay. 1983. Optimal language learning environments. In J.W. Oller, Jr. and P.A. Richard-Amato (Eds.), *Methods that work*. Rowley, Mass. : Newbury House Publishers, Inc.
- Canale, M. and M. Swain. 1980. *Approaches to communicative competence*. Singapore : SEAMEO Regional Language Center.
- Dulay, H., M. Burt, and S. Krashen. 1982. *Language two*. New York : Oxford University Press.
- Finocchiaro, M. and C. Brumfit. 1983. *The functional-notional approach*. New York : Oxford University Press.
- Halliday, M.A.K. and R. Hasan 1976. *Cohesion in English*. London : Longman.
- Hymes, D. 1974. *Foundations in sociolinguistics*. Philadelphia : University of Pennsylvania Press.
- Johnson, K. 1982. *Communicative syllabus design and methodology*. Oxford : Pergamon Press.
- Krashen, S.D. 1981. *Second language acquisition and second language learning*. Oxford : Pergamon Press.
- Krashen, S.D. and T.D. Terrell. 1983. *The natural approach. Language acquisition in the classroom*. Oxford : Pergamon Press.
- Maley, A. 1981. Games and problem solving. In K. Johnson and K. Morrow (Eds.), *Communication in the classroom. Applications and methods for a communicative approach*. London : Longman.
- Morrow, K. 1981. Principles of communicative methodology. In K. Johnson and K. Morrow (Eds.), *Communication in the classroom. Applications and methods for a communicative approach*. London : Longman.
- Oller, J.W., Jr. 1983. Some working ideas for language teaching. In J.W. Oller, Jr. and P.A. Richard-Amato (Eds.), *Methods that work*. Rowley, Mass. : Newbury House.
- Richard-Amato, P.A. 1983. ESL in Colorado's Jefferson County Schools. In J.W. Oller, Jr. and P.A. Richard-Amato (Eds.), *Methods that work*. Rowley, Mass. : Newbury House.
- Savignon, S.J. 1983. *Communicative competence : theory and classroom practice*. Reading, Mass. : Addison-Wesley Publishing Co.
- Sturtridge, G. 1981. Role-play and simulations. In K. Johnson and K. Morrow (Eds.), *Communication in the classroom. Applications and methods for a communicative approach*. London : Longman.
- White, R.V. 1981. Reading. In K. Johnson and K. Morrow (Eds.), *Communication in the classroom. Applications and methods for a communicative approach*. London : Longman.
- Widdowson, H.G. 1978. *Teaching language as communication*. London : Oxford University Press.
- Widdowson, H.G. 1983. *Learning purpose and language use*. London : Oxford University Press.